

ROZHODNUTÍ.

Rozhodnutí nejvyššího soudu ve věcech daňových.

I. Všeobecné zásady.

Zákon ze dne 8. října 1924 č. 235 Sb. z. a n. nezakládá právního nároku na poskytnutí daňových úlev tam uvedených.

Nález ze dne 25. září 1926 č. 18982/26 a Nález ze dne 8. října 1926 č. 19736/26.

Dávka z majetku, která stihá přednostu domácnosti ve smyslu § 7 zákona ze dne 15. dubna 1920 č. 309 Sb. z. a n., jest při vyměření poplatku z jeho pozůstalosti odpočítatelnou položkou dle § 65 téhož zákona jen potud, pokud se týče vlastního jmění zůstavitelova.

Nález ze dne 6. listopadu 1924 č. 18986.

Dle zákona ze dne 12. srpna 1921 č. 321 Sb. z. a n. podléhá každá dodávka přepychového předmětu nepodnikatelem při úplatě nad 500 Kč 10% dani přepychové s výjimkou dle § 28 bod 3 téhož zákona, kdy se odvádí toliko snížená 2% daň přepychová.

Nález ze dne 25. listopadu 1924 č. 20927.

Příspěvek, který zaplatil poplatník jako člen správní rady peněžního ústavu k jeho sanaci, není odčítatelným obchodním výdajem (§§ 160 č. 1 a 162 č. 5 zákona o d. os.).

Nález ze dne 12. listopadu 1924 č. 19515.

Když dva veřejní společníci přiberou dva nové společníky, takže místo posavadních polovičních podílů ziskových nastoupí podíly v poměru 3 : 3 : 1 : 1, jde o podstatnou subjektivní změnu pramene příjmu pro staré společníky.

Nález ze dne 3. prosince 1924 č. 21383.

Následky zmeškání ve smyslu § 19 odst. 4 zákona ze dne 12. srpna 1921 č. 321 Sb. z. a n. nepomíjí tím, že bylo s poplatníkem v řízení odvolacím úřadem I. stolice bez příkazu úřadu II. stolice ještě jednáno.

Nález ze dne 1. prosince 1924 č. 17657/23.

Doživotní renty, spočívající na posledním pořízení, tvoří při zdanění pozůstalosti dle § 229 odst. 3 zákona o daních osobních odčítatelné položky ve smyslu § 160 č. 6 cit. zákona.

Nález ze dne 24. října 1924 č. 5740/24.

V řízení rekursním lze žádati na základě opravené schválené bilance o změnu zvláštní daně výdělkové předepsané na základě původní bilance.

Nález ze dne 12. listopadu 1924 č. 19514.

Příslušníku domácnosti, proti němuž se uplatňuje ručení dle § 157 zákona o d. os., přísluší samostatné právo rekursu nejen ve příčině ručení, nýbrž i co do výše daně, za kterou má ručiti, tedy i ve příčině samého základu daně.

Nález ze dne 31. prosince 1924 č. 4663/23.

Podnikateli ve smyslu § 6 odst. 1. zákona z 11. prosince 1919 č. 658 Sb. z. a n. dlužno rozuměti osoby fyzické i právnické, které vyvíjejí jakoukoli činnost, která obvykle jest nebo má být předmětem samostatného podnikání a zdrojem výdělků, dříve-li se tak za úplatu.

Nález ze dne 14. ledna 1925 č. 697.

Výtěžek z prodeje součástí strojů továrních jest mimořádným příjmem z prodeje majetkových předmětů (součástí základního kapitálu), který podle § 159 odst. 3. zákona o d. os.

není poplatným, byť i hodnota těchto strojů byla již před tím zcela amortisována.

Nález ze dne 14. ledna 1925 č. 681.

Dávka z majetku a přírůstek na majetku není veřejnou dávkou ve smyslu § 4 zákona ze dne 17. července 1919 č. 421 Sb. o přeměně obecného statku v kmenové jmění.

Nález ze dne 9. ledna 1925 č. 158/25.

Osvobození od daně přepychové dle § 25 odst. 1. věta 2. zákona ze dne 12. srpna 1921 č. 321 Sb. z. a n. neplatí pro dovoz předmětů v ý b a v y (čl. IX č. 9. zákona ze dne 13. února 1906 č. 20 ř. z.).

Nález ze dne 11. února 1925 č. 2743/25.

K úrokům z kapitálů, jež společníci společnosti s ruč. obm. mimo kmenový kapitál trvale vložili do podniku, nelze přihlížeti jako k odčítatelným ani při vyměrování zvláštní daně výdělkové ani při redukcí téže dle § 32 zákona z 12. srpna 1921 č. 329 Sb. z. a n.

Nález ze dne 21. ledna 1925 č. 13872.

Válečná daň není pouhou přírůzkou (adnexem) zvláštní daně výdělkové a nelze proto k ní přihlížeti při redukcí daňové dle § 32 zákona z 12. srpna 1921 č. 329 Sb. z. a n.

Nález ze dne 21. ledna 1925 č. 1080/25.

Převzetím podniku ve smyslu § 120 zákona o d. os. sluší rozuměti převzetí všech jeho aktiv a pasiv, takže po převzetí podnik převzatý dále trvá jako výdělečná jednotka resp. že nastává pouze změna majitele podniku.

Nález ze dne 17. prosince 1924 č. 22387.

Náhradní úroky podle cís. n. ze dne 16. července 1904 č. 79 ř. z. nelze přiznati, byla-li daň, podle výsledku opravného prostředku přeplacená, v době doručení rozhodnutí vyčerpána nedoplatkem jiné provisorně předepsané daně.

Nález ze dne 19. prosince 1921 č. 14335.

Potvrdí-li znalci poplatníkem jeho udání, jest povinností komise, aby udala důvody, pro které, nepřihlížeje k tomuto dobrozdání, stanovila příjem vyšší než připsaný.

Nález ze dne 23. října 1919 č. 5219.

II. Pozemková daň.

Strana, která podala ve smyslu § 12 nařízení ministerstva financí ze dne 25. prosince 1917 č. 516 ř. z. žádost za slevu daně pozemkové, není povinna, aby na vyzvání úřadu předložila podrobné výkazy o rozsahu škody.

Nález ze dne 9. září 1926 č. 18089.

Lhůta stanovenou v § 12 odst. 1. nařízení ze dne 25. prosince 1917 č. 516 ř. z. k podání žádosti za slevu daně pozemkové nelze počítati od prvních počátků žíru mniškového, nýbrž od doby, kdy jest zjevno, že aspoň třetina dřevního porostu lesního komplexu jest zničena.

Nález ze dne 16. června 1924 č. 10.783.

Z důvodu zřízení vodovodu určeného pro veřejné účely jsou od pozemkové daně osvobozeny všechny pozemky, které dle schváleného projektu stavebního slouží účelům tohoto vodovodu a jeho provozování.

Osvobození počíná herním rokem následujícím na rok, kdy a pokud následkem zabránění ku stavbě vodovodu přestala možnost zemědělského obdělávání dotyčného pozemku a tato okolnost byla ohlášena.

Nález ze dne 17. května 1919 č. 2292.

III. Domovní daň.

Nájcem placené náklady, které byly nutny, aby místnosti, určené dříve k účelům živnostenským, mohly býti používány jako byt, patří do základu daně činžovní (§ 15 poučení pro sepsání přiznání k dani činžovní, dekret dv. kanc. ze dne 26. června 1820, Sb. pol. zák., sv. 47 str. 681).

Nález ze dne 6. května 1927 č. 9547.

Vápenné pece, které mají ochuz a chodbu opatřené stěnami a krytbou, jsou budovami podle zákona ze dne 9. února 1882 č. 17 ř. z.

Nález ze dne 18. března 1927 č. 5030/27.

Úprava stodoly k účelům obývacím, dokončená v roce 1921, nepoužívá daňových výhod dle § 39 zákona č. 45/1922.

Nález ze dne 27. listopadu 1926 č. 2978.

Osvobození od daně domovní, příslušející podle § 3 zák. čís. 209/1920 a § 37 zák. čís. 45/1922 na Slovensku novým stavbám, vztahuje se i na stavby, uvedené v § 29 lit. c) zák. čl. VI. 1909.

Nález ze dne 10. prosince 1926 č. 25490/26.

Instrukce k vyšetření nájemného (dekret dvor. kanc. z 26. června 1820, provinc. sb. zák. pro Čechy sv. 2. č. 130) nepředpisuje pro dva přibrané majitele domu zvláštní kvalifikace kromě toho, že musejí býti majiteli domu v dotyčném místě, kde se parifikovaná budova nalézá.

Nález ze dne 21. října 1926 č. 20698.

Předpokladem posuzování stavby ve smyslu § 1 č. 1 odst. 2. lit. c) zákona ze dne 28. prosince 1911 č. 242 ř. z. jest, že stará budova byla zbořena až k povrchu zemskému.

Nález ze dne 9. března 1925 č. 4470.

Skutkový podklad (zejména objekty použité ke srovnání), o němž se opírá dobrozdání vyšetřujícího komisaře v řízení parifikačním k účelům daně činžovní, musí býti z a ú č a s t i s t r a n y vyšetřen a v p r o t o k o l e o místní prohlídce zjištěn.

Nález ze dne 9. listopadu 1922 č. 16704/22.

Nové patro domu, při jehož zřízení bylo použito — byť i jen částečně — starých obvodních zdí posavadní budovy, nelze považovati za zvyšovací stavbu ve smyslu § 1 čís. 3 zákona ze dne 28. prosince 1911 č. 242 ř. z.

Nález ze dne 17. června 1924 č. 7134.

Účinné lítosti ani patent o dani domovní ze dne 23. února 1820 ani pozdější předpisy o dani činžovní neznají (srov. dekret dvorní kanceláře z 3. března 1829 č. 517, Sb. zák. prov. pro Čechy, 11 svaz. č. 45).

Nález ze dne 10. prosince 1920 č. 11819.

Pro otázku povinnosti k dani činžovní, dle § 1 lit. a) zák. z 9. února 1882 č. 17 ř. z., jest rozhodným pouze počet budov konskribovaných.

Nález ze dne 23. prosince 1920 č. 12679.

Vyhotoví-li osoba třetí, kterou nelze pokládati za »zmocněnce« po rozumu předpisů o dani domovní, k poukazu majitele domu a jeho jménem podepíše přiznání výnosu nájemného, ručí majitel domu za toto přiznání jen tenkrát, když bylo zjištěno, že stalo se i co do obsahu s jeho naprostou vůlí a vědomím.

Nález ze dne 18. března 1919 č. 181/19.

Při stanovení daňové hodnoty zděděného domu (§ 50 popl. zák. a § 13 zák. ze dne 9. února 1882 č. 17 ř. z.) nelze se dovolávati formelní právoplatnosti předpisu činžovní daně, když byla činžovní dani spolupodrobena číselně známá úplata na používání předmětu cizího k domu vůbec nepatřícího.

Nález ze dne 5. dubna 1919 č. 1614/19.

Byla-li v hotelu pronajatém jako celek dle vzájemné dohody část pokojů přechodně uzavřena a nepoužívalo-li se jí a byla-li z toho důvodu část nájemného slevena, nelze mluvit

o uprázdnění těchto místností a žádati proto za odpis části činžovní daně.

Nález ze dne 18. března 1919 č. 1172/19.

Osvobození dle § 1 odst. 1 zák. ze dne 8. července 1902 č. 144 ř. z. nepřekáží, když obytná budova jest jako celek pronajata podnikateli, jenž byty v něm podle tohoto zákonného ustanovení poskytuje dělníkům.

Nález ze dne 4. září 1919 č. 3018.

IV. Přímé osobní daně.

(Předpisy uvozovacího zákona.)

Úsporným vkladem u spořitelny ve smyslu § 133 odst. 2. č. 2 b) zákona o d. os. rozumí se každý vklad, na který byla vydána (vyhotovena) vkladní knížka, byť i byla ponechána v úschově spořitelny.

Nález ze dne 19. listopadu 1926 č. 23326.

Poplatek za vklad práva zástavního pro úvěr poskytnutý poplatníkům k nákupu surovin jest jako výdaj k dosažení příjmu odčitatelnou položkou dle § 160 č. 1 zákona o osobních daních.

Nález ze dne 5. června 1926 č. 3940.

Bol-li platebný rozkaz na dávky z majetku a z majetkového přírastku — adresovaný poplatníčce, mezi dobou zomrelé — převzatý jejím synem a dedicom — který nebol v dobe prevzatia platebného rozkazu zmocnencom svojej matky v smysle § 264 zák. o daniach osobných — nemá takéto doručenia voči právným nástupcom (dedicom) poplatníčky a tedy i voči synovi tejše — žiadných právnych účinkov.

Nález ze dne 2. června 1926 č. 11755.

Zaměstnavatel povinný ku srážce z příjmu není legitimován ku stížnosti na nejvyšší správní soud ohledně povinnosti daňové nebo základu zdanění zaměstnance.

Nález ze dne 14. září 1920 č. 8444.

Přímá náhrada hotových výloh cestovních členů správní rady akciové společnosti, jejíž pravost příjemce podrobnými účty musí prokázati, nepodléhá dávce tantiemové.

Nález ze dne 22. března 1920 č. 2208.

IV. Přímé osobní daně.

(Výdělková daň všeobecná.)

Nebyly-li v prohlášení k dani výdělkové udány známky M, po případě (za účinnosti zák. č. 144/22) čistý výnos, může daň býti uložena z moci úřední jen tehdy, byl-li poplatník vyzván, aby prohlášení k dani výdělkové v určité lhůtě doplnil, a byl-li upozorněn na následky neuposlechnutí.

Nález ze dne 29. ledna 1927 č. 1349.

Při stanovení množství vyrobeného piva jako zvláštní známky provozovací (příloha M) u pivovaru nelze odpočítavati tak zvané pivo domácí.

Nález ze dne 25. listopadu 1926 č. 24154/26.

Při výpočtu výnosu ve smyslu čl. III. odst. 2. zákona z 28. dubna 1922 č. 144 Sb. z. a n. o všeobecné dani výdělkové pro období 1922/23 jest přihlížeti i k mimořádným odpisům pro daň z příjmu dle zákona ze dne 3. března 1921 č. 102 Sb. z. a n.

Nález ze dne 29. října 1926 č. 21184.

Válečná daň jest daní samostatnou a odlišnou od daně z příjmu.

Výtýkáci dekret, vydaný pouze za účelem opravy předpisu daně z příjmu, nepřerušuje ve smyslu § 4 zák. ze dne 18. března 1878 č. 31 ř. z. promlčecí lhůtu ohledně daně válečné pro rok, jehož základna koresponduje se základem roku pro daň z příjmu.

Nález ze dne 1. prosince 1926 č. 24656.

Závod konfekční (výrobní) a obchod sukrem a střížním zbožím jsou dva různé prameny příjmu (§ 156, odst. 2., zák. o os. d.).

Nález ze dne 17. září 1926 č. 8453/25.